

Παναγιώτης Δ. Σάτος

Τῆς πύλης
τῆς
στενῆς

σονέτο

Εδώ που βρίσκομαι ψηλά, γλυκέ μου
και βλέπω να 'ρχονται αργά οι θρύλοι
που όλοι μοιάζουνε σαν νέοι φίλοι
εδώ ψηλά ψηλά, ω Κύριέ μου.

Οι δρόμοι είναι αντικριστοί, Θεέ μου,
ο ένας έχει ευρύχωρη την πύλη
ενώ ο άλλος έχει λίγη ύλη·
μα πώς ενώνονται κι οι δυο Χριστέ μου;

Οι τελευταίοι έρχονται σε Σένα
και χαίρονται κοντά στην αγκαλιά Σου,
οι άλλοι όμως έρχονται σε μένα.

Κουρνιαζουν μακριά απ' τη φωτιά Σου
γιατί δεν την αντέχουμε, Πατέρα
την άδολη αγάπη και τη μέρα.